

Tscherning: Jeg troer, det er rigtigst at følge Traditionen i denne Sag, og foreslaaer derfor et Udvalg paa 15 Medlemmer -- jeg troer, at Udvalget var saa talrigt sammensat i forrige Session -- alle valgte her i Salen.

Bonne: Jeg foreslaaer et Udvalg bestaaende af 9 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Mathiasen: Jeg skal tillade mig at støtte Forslagsstillerens Forslag, da det jo i Reglen er Skik i saa Henseende at følge ham.

Skaar: Jeg veed naturligtvis ikke, fra hvilke Forudsætninger den ærede Stiller af det sidste Forslag gaaer ud, men hvis han mener, at Sagen vil blive mere forhalet, naar saa mange Medlemmer have Sæde i eet Udvalg, skal jeg dog bemærke, at ifjor arbejdedes der rask frem i Sagen, naagtet Udvalget var ligesaa stort, og jeg troer derfor ikke, at der er Noget til Hind for at sammensætte Udvalget paa den Maade, som er foreslaaet af den ærede Forslagsstiller; hvis Forslag jeg saaledes maa anbefale til Vedtagelse.

Med den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Tschernings ovenstaaende Forslag med 62 Stemmer mod 8. Derved bortsaldt Bonnes Forslag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til første Behandling af Forslag til Lov om Skoves Skylbsætning til Udredelse af Communeafgifter.

(Lovforslaget findes i Anhang N. Sp. 1285—86.)

Tscherning: Med Hensyn til dette Lovforslags Form og Afledning fra det tilsvarende, der var forelagt ifjor, kan jeg accurat gjøre de samme Bemærkninger som ved det foregaaende Lovforslag; de Forandringer, der ere fremkomne, skrive sig fra den Behandling, dette Forslag har været underkastet her, og skyldes i en væsentlig Grad de Rigsdagsmænd, der ifjor vare Medlemmer af Udvalget. Jeg skal derfor henstille Lovforslaget til Thingets nærmere Overveielse.

Oppermann: Den ærede Forslagsstiller veed, at jeg helst havde seet, at Regjeringsgen havde taget denne Sag i sin Haand, og foreslaaet Skovene ommatriculerede paa en med Forholdene bedre stemmende Maade, men da der ikke er Udset dertil, troer jeg, at dette Forslag vil kunne blive Udgangspunktet til at afhjælpe den Uligelighed, som virkelig finder Sted. Jeg skal kun ønske, at den samme Udgang, der maatte blive aabnet Agerbruget til at faae Skovbruget beskattet i lige Grad med Hensyn til Communeudgifter, maatte blive aabnet for Eierne af Skovharkorn til at faae dette nedsat, hvor det er for høit beskattet. Der er jo Tilfælde, hvor man neppe kan troe Andet, end at en Eiendom med Skov ved Salg har beholdt sin Skov, medens Skovharkornet er gledet over paa en anden, samtidig af den samme Eier fulgt Eiendom, og dette synes dog at tale for, at man ogsaa bør afhjælpe denne Ubillighed med det Samme, den anden Ubillighed afhjælpes.

N. Jensen: Jeg maa være ganske enig med den ærede Taler i, at det er i højeste Grad ønskeligt, at der bliver gjort et Skridt fremad paa den Vej, ad hvilken dette Lovforslag gaaer; jeg kan ogsaa være enig med Lovforslaget, forsaavidt angaaer den Bestemmelse der indeholdes i § 3, som gaaer ud paa, at Skovene skulle tageres efter det Pengesudbytte, de maatte kunne give, men det forekommer mig, at den Bestemmelse, der indeholdes i § 1, staaer i Strid hermed. Det hedder nemlig der, at naar Sogneforstanderskabet er af den Formening, at en Skov er sat for lavt i Harkorn i Forhold til det omgivende Land, der dyrkes som Ager og Eng, skal Sogneforstanderskabet henvende sig til Amtsraadet og faae en Taxation af Skoven, men ifølge Bestemmelsen i § 3 skal denne Taxation udføres efter det Udbytte, selve Skoven giver; altsaa uden Hensyn til det omgivende Land; det synes mig nu ikke heldigt, at man efter denne Bestemmelse skal, hvis Skoven giver et andet Udbytte end Forberne deromkring, kunne henvende sig til Amtsraadet, hvor man kun vil kunne faae en Taxation efter det Udbytte, som selve Skoven giver. Efter min Mening er det ogsaa albe-